

ת"פ 67104-01-20

בפני כב' השופטים

פרידמן-פלדמן, בר-עם ושות'

בעניין:

1. בנימין נתניהו

באמצעות עזה"ד בעז בן צור, ישראל ולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור, אסנת גולדשטיינט-שריר ועדי גרופי
מרח' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000 ; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עזה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

2. שאול אלוביץ'

3. איריס אלוביץ'

שניהם בampionship ב"כ עזה"ד זיק חן, נעה פירר ויהל דאר
מרח' ויצמן 2, תל אביב 6423902
טל': 03-6932082, פקס': 03-6932077

4. ארנון (נוני) מוז

בampionship ב"כ עזה"ד נוית נגב, איריס ניב- סבאג
ויאנה פוגל-סלוצניק
מרח' ויצמן 2, תל-אביב מיקוד 6423902
טל': 03-6099915 פקס': 03-6099914

הנאשמים;

- ג ד -

מדינת ישראל

בampionship פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון : 03-5163093, פקס': 03-3924600

המאשימה;

תגבות נאים 1-3 להודעת העדכו מטעם המאשימה

בהמשך להודעת העדכו שהגישה היום המאשימה ולהחלטת בית המשפט בעקבותיה, מתכבדים הנאים להשיבו כדלקמן :

1. עיקר חסר מן הספר בהודעת המאשימה: ברור שניתן לעשות בדיקה אובייקטיבית שתنبي תוצאה חד משמעית ביחס לשאלת האם בוצע שימוש ברוגנות, כלפי מי ומה היה היקפו – מתוך בסיס הנתונים של

החברה הפרטית OSN. ברור שבדיקה מתבקשת זו, שהתקבשה על ידי ההגנה כבר לפני מעלה שלושה שבועות, לא נעשתה עד כה (וראו את האמור בפסקה השלישיית לעמוד השני בתגובה המאשימה). מילא, כל האמור בתגובה המאשימה מתבסס על ש"נמסר" לה מוגרמי משטרה, מבלי שנעשתה הבדיקה האובייקטיבית המתבקשת – קל וחומר שעיה שהחשש הוא לפעולות שבוצעו שלא כדין.

2. בהודעתה מודה המאשינה, הלכה למעשה, כי **בוצע גם בוצע שימוש בכלים פריצה וריגול במהלך זה**.

3. הגם שכן, מעכנת המאשינה את בית המשפט הנכבד כי "לא בוצעו פעולות לגבי גורמים שלא הוציאו בעניינם". **היא אינה אומרת שהפעולות בוצעו על פי צו**. **היא אינה אומרת כי הוצאותיו צוים מתאימים להפעלת רוגנות** (ומילא הדין אינו מתיר זאת). **היא אינה אומרת כי הוצאותיו הוצעו לפני הפעלת רוגנות**. **כל זאת – היא אינה אומרת**.

4. ובכן, אנו נאמר זאת בבירור: **צווי האזנות הסתר שהוצעו בתיק זה מוכרים להגנה. אף לא אחד מהם הסמין את המשטרה לעשות שימוש ברוגנות**.

5. הנאים אינם סבורים כי זהה העת להרחבת בטען משפטי בנושא זה, ועוד תבוא לכך השעה.

6. למוטר לציין כי ככל שבוצעו פעולות שאין דין, הרי שהדעתנות כי בלבד ממתן תשובה לבית המשפט הנכבד ולהגנה – לחלוּף הזמן ישנה משמעות גם בהיבטים חוקריים ש策ריך שיתבצעו. הودעת המאשינה שותקת ביחס לסוגיה זו.

7. מכל מקום, ההודעה שהוגשה מטעם המאשינה, והוכתרה (בטעות) כ"הודעת עדכון" – אינה הודעת עדכון, כי אם בקשה למתן אורכה. בקשה זו מוגשת – שוב – "בדיקה ה-90", ומעמידה את בית המשפט הנכבד ואת הנאים בפני מעשה עשו.

8. ומילא, זהו לאו "עדכון", שכן הודעה זו מגלה טفح ומכסה טפחים. היא אינה מшибה לאף לא אחת מהשאלות שנשאלו, והיא אינה מצידית בבית המשפט הנכבד ואת הצדדים בכלו המאפשר לבחון את השאלה כלום ניתן להוסיף בשמיית העדויות במהלך זה.

9. והנה גם עתה, הגם שברור כי **בוצעו פעולות פריצה וריגול ביחס לגורמים שונים הקשורים במהלך זה**, עדין לא מшибה המאשינה לשאלת מי הם אלה שביעינים בוצע הריגול, מהן הפעולות שבוצעו, מה היקפן, متى הון נערכו, תחת אלו אישורים אם בכלל וכן הלאה. אף לא ברור אם ישנים צוים נוספים שלא מסרו להגנה חלק מהחומרים החקירה במהלך זה.

10. ונזכיר, כי הייתה זו וודנה זו חובתה של המאשינה לוודא, עם הגשת כתוב האישום או בסמוך לכך, כי הנאים וסנגוריהם קיבלו לידיהם את כל חומר החקירה ואת רשימת חומר החקירה שנאסף ונרשם במלואה. רשימת החומר שנאסף חייבת לכלול גם את החומר המודיעיני במלואו, לאחר שהמאשינה קבלה אותו לידייה ועיינה בו (וראו סעיף 74(א1) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982). אם כן, התשובות המבוקשות אמורים היו להימצא אצל המאשינה לפני זמן רב, ופלא הוא שאין מצויות בידה גם היסום, ושאין היא מוסרת אותן כעת, גם לאחר החלטה של בית המשפט הנכבד וגם לאחר שהגיע מועד נדחה שקבע לבקשתה. ועתה היא מבקשת אורכה נוספת.

11. זאת ועוד; **בניגוד מוחלט להחלטת בית המשפט הנכבד, המאשינה אינה מתייחסת כלל, ولو ברמז, לבקשת הנאים 2-3, אליה הctrף גם נאים 1, בעניין רשימת החומר שנאסף. כזכור, בית המשפט הנכבד הורה למאשינה להסביר לבקשתו זו עד היום. וכאיilo לא הייתה החלטה מעולם, הוגשה "הודעת**

העדכו"ן מטעם המאשימה ללא התייחסות כלשהי לבקשתה זו.

12. וכך, תחת מענה לגוף העניין, חוזינו פעמי נספת – כבעשרות מקרים בעבר – במתן מענים שונים בתקשורת. כלי תקשורת שונים כבר ידעו לספר ביחס למי בוצע שימוש ברוגלות, ומה נעשה עם מידע שנשאוב מאותה חדרה (בלתי חוקית). עוד ועוד הדלפות – ורק בית המשפט והנאשמים, כמויב המשוררת, יהיו שוב האחרונים לדעת.
13. בשולי בקשהה המאשימה אף ביקש להשלים טיעון בעניין קבילות ראיות שהופקו מכוח צווי חיפוש לחומר מחשב בעניינו של מר פילבר. כזכור, טיעון זה מכוכן בדיקת נקודה בה נעצר הדיון הקודם שנערך בפני בית המשפט הנכבד, במסגרת חקירתה הראשית של גבי נויפלד.
14. הנה כי כן, המאשימה גילתה את דעתה כי לא ניתן לקיים דיונים נוספים עד למתן מענה מצדה, במועד הנדחה הנוסף שלו עתרה.
15. יחד עם זאת, המאשימה אינה מכנה את הودעתה, כנדרש וכמתחייב, "בקשה למתן אורה", ואף אינה מתייחסת לשדרי השמיעה. אין מנוס אלא לומר את המובן מאליו: המאשימה עשוה כן מטעמים זרים להליך דין, שמא ייאמר כי בבקשת עיכובם של דיונים.

לאישומים השני והשלישי

עמיית חדד, עו"ד

לאישום הראשון

ז'ק חנון, עו"ד

בוז בן צור, עו"ד